

Bruxelles, 9. prosinca 2025.
(OR. en)

14941/25
ADD 1

**Međuinstitucijski predmet:
2025/0231(NLE)**

**COPEN 329
CYBER 316
JAI 1594
COPS 563
RELEX 1405
JAIEX 126
TELECOM 384
POLMIL 342
CFSP/PESC 1582
ENFOPOL 411
DATAPROTECT 283**

ZAKONODAVNI AKTI I DRUGI INSTRUMENTI

Predmet: ODLUKA VIJEĆA o sklapanju, u ime Europske unije, Konvencije Ujedinjenih naroda protiv kibernetičkog kriminala kojom se jača međunarodna suradnja u području suzbijanja određenih kaznenih djela počinjenih putem sustava informacijske i komunikacijske tehnologije i u području razmjene dokaza o teškim kaznenim djelima u elektroničkom obliku

Rezerve

1. Unija i njezine države članice djeluju u skladu sa sljedećim navodima vezano za rezerve u pogledu Konvencije Ujedinjenih naroda protiv kibernetičkog kriminala kojom se jača međunarodna suradnja u području suzbijanja određenih kaznenih djela počinjenih putem sustava informacijske i komunikacijske tehnologije i u području razmjene dokaza o teškim kaznenim djelima u elektroničkom obliku („Konvencija”).
2. Konvencija nema posebnu odredbu o rezervama. Umjesto toga, izričito dopušta državi stranci da izjavi da koristi rezervu iz nekih članaka Konvencije: članak 11. stavak 3., članak 23. stavak 3. točka (a), članak 23. stavak 3. točka (b) drugi stavak, članak 42. stavak 5., članak 63. stavci 3. i 4. Osim toga, Konvencija prešutno dopušta druge rezerve pod uvjetom da su one u skladu s člankom 19. točkom (c) Bečke konvencije o pravu međunarodnih ugovora, sastavljene u Beču 23. svibnja 1969., i međunarodnim običajnim pravom te da nisu inkompatibilne s predmetom i svrhom Konvencije.
3. Unija i njezine države članice izražavaju rezervu na temelju članka 63. stavka 3. navodeći da se ne smatraju obvezanima člankom 63. stavkom 2. u pogledu rješavanja sporova koji se odnose na pitanja u nadležnosti Unije ni u pogledu rješavanja sporova između država članica ili između Unije i države članice.

4. Kada države članice razmatraju izražavanje vlastitih rezervi, o tome unaprijed obavješćuju Komisiju.
 5. Uvjeti i zaštitne mjere u pogledu ljudskih prava koji su priznati i predviđeni Konvencijom, uključujući one iz članka 6., članka 21. stavka 4., članka 24., članka 36., članka 37. stavka 15. i članka 40. stavka 22., dio su predmeta i svrhe Konvencije. Stoga Unija i njezine države članice ne izražavaju rezerve u vezi s tim člancima. Unija bi trebala uložiti prigovor na svaku rezervu država stranaka Konvencije koje nisu države članice EU-a, a za koju se smatra da je inkompatibilna s predmetom i svrhom Konvencije, ne dovodeći u pitanje mogućnost da države članice na koordiniran način podnesu isti prigovor.
-